

EL CASTELLET DE BANYOLES, UNA CIUTAT IBÈRICA DESTRUÏDA PER LES TROPES ROMANES

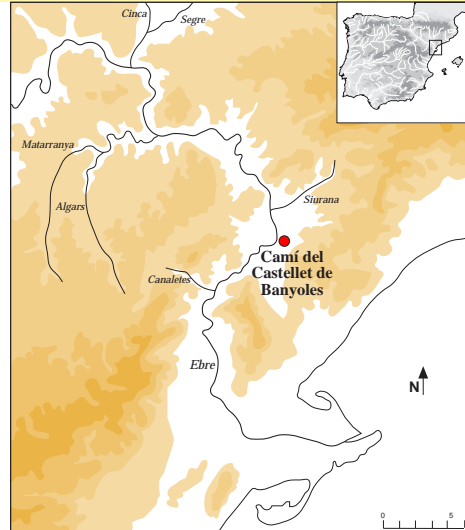
Jaume Noguera Guillén
Investigador Beatriu de Pinós (ICAC)
Professor Universitat de Barcelona
jnoguera@icac.net

El Castellet de Banyoles (Tivissa, Ribera d'Ebre) és l'assentament més extens del curs inferior del riu Ebre. La importància d'aquesta ciutat ilerconvona durant el segle III aC és inqüestionable. Les seves impressionants defenses, la immillorable posició estratègica, el control de les comunicacions pel riu i a través de la serra de Tivissa fins a la costa, els tresors recuperats, les seves dimensions, etc, ho fan ben palès.

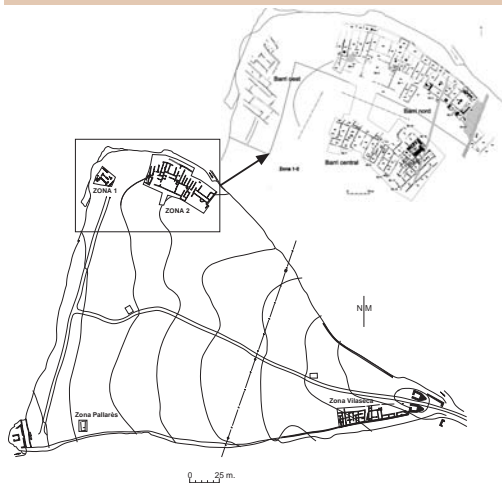
Vista aèria del barri nord-oest, excavat entre 1998 i 2008 pel Grup de Recerca d'Arqueologia Clàssica, Protohistòrica i Egípcia (GRACPE).

Mapa del curs inferior del riu Ebre amb la situació del Castellet de Banyoles

Excavacions de la torre sud durant 1930.

El jaciment ocupa una terrassa fluvial a uns 115 metres sobre el riu. Les 4,2 ha de superfície estan ocupades per barris de cases de diferents dimensions que configuren una trama urbana densa i clarament planificada.

Les evidències arqueològiques procedents de les antigues i recents excavacions suggereixen la destrucció sobtada i violenta de l'assentament durant les revoltes indígenes esmentades per les fonts històriques entre el 205 i el 180 aC.

D'esquerra a dreta: Salvador Vilaseca, Josep de C. Serra i Ràfols i Lluís Brull a l'entrada del Castellet de Banyoles (arxiu A. Brull).

Vista aèria de la plataforma ocupada per l'assentament, amb les torres pentagonals del sistema defensiu en primer terme.

Àmfora greco-itàlica, tenalles i àmfors ibèriques procedents de l'enderroc de les torres del Castellet de Banyoles (Museu d'Arqueologia de Catalunya-Barcelona).

Plom amb inscripció ibèrica, peces d'orfebreria i monedes de plata procedents dels nivells d'enderroc de les cases del barri nord-oest. Es tracta de tres dracmes ibèriques d'imitació empurritana i de tres monedes romanes, dues d'elles encunades en el 211-208 aC

Vaixella de plata procedent de troballes fortuïtes a inicis del segle XX.

D'esquerra a dreta: Lluís Brull, Adolf Schulten i Salvador Vilaseca dins de la torre septentrional (arxiu MASV).